

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ | Απάντηση στην ΕΟΟ Χρήση CAD/CAM μηχανημάτων από Οδοντιάτρους

10.06.2024

1. Με αφορμή πρόσφατο Γνωμοδοτικό Σημείωμα του Ινστιτούτου Επιστημονικών Θεμάτων της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας για την αγορά και την χρήση της τεχνολογίας CAD/CAM από τον οδοντίατρο για τους ασθενείς του, ο Πανελλήνιος Σύλλογος Οδοντοτεχνιτών επισημαίνει τα ακόλουθα.

Με το ως άνω έγγραφο προωθείται επί της ουσίας η χρήση μηχανημάτων / συσκευών CAD/CAM από οδοντιάτρους, κατ'επίκληση των ρυθμίσεων του άρθρου 9 του Νόμου 1666/1986, σύμφωνα με τις οποίες «*Η κατασκευή οδοντοπροσθετικών εργασιών από τον οδοντίατρο για λογαριασμό των ασθενών του δεν αποτελεί παράνομη άσκηση οδοντοτεχνικού επαγγέλματος*». Εξάλλου, επιχειρείται μια κατά το δοκούν ερμηνευτική προσέγγιση των νέων διατάξεων του άρθρου 122 του Νόμου 5034/2023.

Ειδικότερα προβάλλεται, ότι αφενός οι ανωτέρω διατάξεις αφορούν μόνον τα επαγγελματικά δικαιώματα των οδοντοτεχνιτών και ουδόλως καταλαμβάνουν τους οδοντιάτρους, αφετέρου η ρύθμιση του άρθρου 9 του Νόμου 1666/1986, ως ειδικότερη, υπερισχύει και πάντως παραμένει σε ισχύ και μετά την θέση σε ισχύ των ρυθμίσεων του άρθρου 122 του Νόμου 5034/2023. Επί των ως άνω επιχειρημάτων λεκτέα είναι τα εξής.

2. Το άρθρο 122 του Νόμου 5034/2023 μπορεί μεν να τιτλοφορείται «*Επαγγελματικά δικαιώματα οδοντοτεχνιτών*», πλην όμως από την ανάγνωσή του ευχερώς συνάγεται, ότι οριοθετεί την άσκηση του οδοντοτεχνικού επαγγέλματος και αποσαφηνίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις νομίμου ασκήσεώς του, χωρίς ουδόλως να αλλοιώνει τα επαγγελματικά δικαιώματα των οδοντοτεχνιτών. Εξάλλου, ήδη στο πρώτο εδάφιο της διάταξης γίνεται μνεία του π.δ. 83/1989 (Α' 37), με το οποίο

κατοχυρώνονται τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων οδοντοτεχνικής. Από την ευθεία παραπομπή στο εν λόγω προεδρικό διάταγμα και την χρήση της φράσης «*το έργο του οδοντοτεχνίτη όπως προβλέπεται (...) στο π.δ. 83/1989*», ουδέν περιθώριο αμφιβολίας καταλείπεται, ότι πρόθεση του νομοθέτη δεν είναι η επέμβαση στα επαγγελματικά δικαιώματα των οδοντοτεχνιτών, αλλά ο προσδιορισμός των όρων και των προϋποθέσεων νομίμου ασκήσεως της συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας.

Κατά συνέπεια, κατά το μέρος που με τις επίμαχες διατάξεις περιχαρακώνεται η άσκηση του οδοντοτεχνικού επαγγέλματος, ήτοι ενός επαγγέλματος του ευαίσθητου χώρου της υγείας, αυτές (οι διατάξεις) αναπτύσσουν δεσμευτική ισχύ έναντι πάντων, άρα και έναντι των οδοντιάτρων, οι οποίοι αδυνατούν να τις παραβιάζουν.

3. Περαιτέρω τονίζεται, ότι πέραν του επικαλούμενου ερμηνευτικού κανόνα, σύμφωνα με τον οποία μια ειδική διάταξη υπερισχύει μιας γενικής διάταξης, ενυπάρχει και έτερος γενικός ερμηνευτικός κανόνας, σύμφωνα με τον οποίο μια νεότερη διάταξη υπερισχύει μιας προγενέστερης (*Lex posterior derogat (legi) priori*).

Στην υπό κρίση περίπτωση συγκρίνεται η ισχύς μιας διατάξεως του έτους 2023 με την ισχύ μιας διατάξεως του έτους 1986 (!), ήτοι μιας διατάξεως που ετέθη σε ισχύ προ 37 περίπου ετών ! Παράλληλα γίνεται και αποσπασματική επίκληση μιας Γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους του έτους 2002. Εν προκειμένω, λοιπόν, καθίσταται εμφανές, ότι η επιχειρηματολογία του Ινστιτούτου Επιστημονικών Θεμάτων της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας στερείται παντελώς του στοιχείου του επικαίρου.

Αντιστρόφως, από την πλέον ορθή (και συνάμα λογική) ερμηνευτική προσέγγιση των κρίσιμων διατάξεων του άρθρου 122 ευχερώς συνάγεται ότι ο νομοθέτης επιθυμεί αφενός να καθιερώσει πολύ συγκεκριμένους κανόνες για την

νόμιμη άσκηση του οδοντοτεχνικού επαγγέλματος, αφετέρου να καταργήσει κάθε διάταξη αντιθέτου περιεχομένου.

Κατά το μέρος, δε, που το άρθρο 9 του Νόμου 1666/1986 έρχεται σε προφανή αντίθεση με το γράμμα και το πνεύμα των ρυθμίσεων του άρθρου 122 του Νόμου 5034/2023, εφόσον επιτρέπει την εκτέλεση οδοντοτεχνικών εργασιών σε μη αδειοδοτημένους χώρους και από πρόσωπα που δεν φέρουν την σχετική επαγγελματική άδεια, θα πρέπει να θεωρείται κατηρημένο από την θέση σε ισχύ του άρθρου 122.

Σε κάθε, δε, περίπτωση είναι εξαιρετικά αμφίβολο εάν η διάταξη του άρθρου 9 του Νόμου 1666/1986 αποτελεί ειδική διάταξη (*κατά την έννοια που της αποδίδει το σχολιαζόμενο γνωμοδοτικό σημείωμα*) ή διάταξη εισάγουσα μίαν κατ'εξάιρεση ρύθμιση, η οποία, βέβαια, νοείται ως καταργηθείσα μετά τη θέσπιση νεότερου και αντιθέτου περιεχομένου γενικού κανόνα.

4. Οποιαδήποτε αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, πέραν του ότι προσκρούει σε γενικές ερμηνευτικές αρχές, υπαγορεύεται από μάλλον αναχρονιστικές αντιλήψεις, που υποκινούν την μονομερή και κατά το δοκούν «μίξη» διαφορετικών επαγγελματικών δραστηριοτήτων με σκοπό την άντληση κλαδικών συμφερόντων σε βάρος ενός άλλου κλάδου εργαζομένων, που μάχεται για την αυτοτέλεια της επιστήμης και του επαγγέλματός του.

Κλείνοντας, οφείλουμε να σταθούμε και στην χρήση του όρου «*οδοντιατρικά εργαστήρια*». Εν προκειμένω το Ινστιτούτο Επιστημονικών Θεμάτων της Ε.Ο.Ο. εφευρίσκει επί της ουσίας έναν εντελώς καινοφανή όρο, ο οποίος δεν γνωρίζει την παραμικρή κατοχύρωση στην εθνική μας έννομη τάξη. Ομολογουμένως, λοιπόν, δεν αντιλαμβανόμεθα ποιον ακριβώς επαγγελματικό χώρο προσδιορίζει ως «οδοντιατρικό εργαστήριο» η επίμαχη γνωμοδότηση.

Με τις σκέψεις αυτές ο ΠΣΟ δηλώνει ότι παρακολουθεί στενά κάθε εξέλιξη γύρω από τα ζητήματα που άπτονται της άσκησης του οδοντοτεχνικού επαγγέλματος, ενώ παρεμβαίνει κάθε φορά που προωθούνται σκέψεις ή προτάσεις που αντιστρατεύονται τα συμφέροντα του κλάδου ή δεν συνάδουν με το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο.